De ce nu poartă pantaloni femeile credincioase?

De ce nu poartă pantaloni femeile credincioase?

Timpul nostru este caracterizat, printre altele, prin punerea pe aceeaşi treaptă a femeii cu bărbatul. Această realitate şi-a găsit expresie şi în aspectul exterior. Alături de potrivirea în frizură, care există deja de mult, s-a adăugat şi purtarea de pantaloni de către femei. În ţara noastră, pantalonii sunt un articol de îmbrăcăminte bărbătească, în schimb fusta este o componentă a îmbrăcămintei femeieşti.

De ce nu poartă deci pantaloni femeile şi fetele cu adevărat creştine? Pentru că au recunoscut că Dumnezeu a vrut să fie deosebiri între bărbaţi şi femei şi a dat fiecăruia poziţia şi atribuţia sa deosebită. Ele doresc să ocupe locul lor arătat de Dumnezeu şi nu doresc să şteargă deosebirile voite de Dumnezeu, nici chiar din punct de vedere exterior, prin îmbrăcăminte şi comportament. Femeia credincioasă vrea să placă Domnului ei, iar acest lucru nu l-ar putea face dacă, prin purtarea pantalonilor, ar trezi aspectul că doreşte să se pună pe aceeaşi treaptă cu bărbatul şi astfel să înlesnească nesiguranţa în recunoaşterea deosebirilor dintre femei şi bărbaţi.

Ce spune Sfânta Scriptură în legătură cu acest subiect?

În Deuteronom 22, versetul 5 citim: „Femeia să nu se îmbrace cu haină bărbătească, nici bărbatul să nu se îmbrace cu haină femeiască; pentru că oricine face acestea este o urâciune înaintea Domnului Dumnezeului tău“. Din acest verset reiese clar că Dumnezeu nu vrea ca un bărbat să poarte îmbrăcăminte femeiască şi nici ca o femeie să poarte îmbrăcăminte bărbătească. Persoanele care desconsideră voia lui Dumnezeu în această privinţă, sunt pentru Dumnezeu „o urâciune“. Într-adevăr, un gând serios!

Prin cuvântul „urâciune“, Dumnezeu denumeşte lucruri care Îi sunt foarte detestabile, ca de exemplu idolii. Din nefericire, Solomon le-a ridicat soţiilor lui păgâne astfel de idoli, „după Milcom, urâciunea amoniţilor“, „pentru Moloh, urâciunea fiilor lui Amon“ (1 Împăraţi 11.5, 7). O, de s-ar gândi femeile care se recunosc creştine, şi totuşi poartă pantaloni, că Dumnezeu foloseşte aceeaşi expresie dură pentru idoli şi pentru îmbrăcămintea lor!

Trebuie luată problema îmbrăcămintei bărbaţilor şi a femeilor în sensul strict al cuvântului?

În Romani 15.4 ni se spune: „Şi toate câte au fost scrise mai înainte au fost scrise pentru învăţătura noastră, pentru ca, prin răbdarea şi prin mângâierea pe care le dau Scripturile, să avem nădejde“. În 2 Timotei 3.15-17 citim: „Din pruncie cunoşti Sfintele Scripturi, care pot să-ţi dea înţelepciune spre mântuire, prin credinţa în Hristos Isus. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi de folos ca să înveţe, să convingă, să îndrepte, să dea înţelepciune în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârşit şi cu totul pregătit pentru orice lucrare bună“.

Oare n-ar trebui copiii lui Dumnezeu să înţeleagă versetul din Deuteronom într-un mod duhovnicesc, să-l pună la inimă şi să-l aplice în umblarea practică? Este chiar atât de greu de recunoscut din acest verset că Tatăl nostru doreşte să exprime prin deosebirea în îmbrăcămintea bărbătească şi femeiască ordinea stabilită de El în creaţie?

Trăim în ultimele zile, care printre altele sunt caracterizate prin faptul că diavolul are mare succes în seducerea oamenilor în privinţa poziţiei bărbatului şi a femeii. În Geneza 1.27 citim: „Şi Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său... parte bărbătească şi parte femeiască i-a creat“. În continuare a stabilit pentru femei poziţia de supunere (nu de inferioritate); este o cinste pentru femeie, dacă recunoaşte practic această poziţie (Efeseni 5.22; 1 Timotei 2.9-15; 1 Petru 3.1-6). Ea arată aceasta printre altele prin faptul că poartă îmbrăcăminte care este în concordanţă cu însemnătatea spirituală a textului nostru din Vechiul Testament, precum şi cu a textelor din Noul Testament. De asemenea îşi aranjează părul aşa cum o învaţă Noul Testament (1 Corinteni 11.6-16; 1 Timotei 2.9, 10; 1 Petru 3.3, 4). Şi pentru bărbat este o cinste, dacă urmează indicaţiile clare ale Cuvântului lui Dumnezeu din 1 Corinteni 11.14 referitoare la părul său.

De la cei care vor să justifice purtarea pantalonilor se aud unele obiecţii ciudate. Unii spun că se poartă iarna pantaloni din cauza frigului, iar vara se poartă pantaloni scurţi din cauza căldurii. Dar multe femei care resping pantalonii scurţi, deoarece mai au puţină ruşine, poartă şi vara pantaloni lungi şi dovedesc prin aceasta făţărnicia acestor obiecţii. Alţii afirmă că nu este vorba de pantaloni bărbăteşti, ci de pantaloni confecţionaţi special pentru femei. Dar în ţara noastră, pantalonii sunt văzuţi ca o îmbrăcăminte a bărbaţilor, iar fusta ca o îmbrăcăminte a femeilor. Toate aceste pretexte arată că nu vor să înţeleagă indicaţiile Cuvântului lui Dumnezeu şi nu li se dă ascultare. În schimb se dă ascultare demonului „modă“, prin care diavolul exercită o influenţă infinită în lume, influenţă pe care vrea să o aducă şi în familia lui Dumnezeu. Toate obiecţiile ar fi fără valabilitate, dacă nu ar fi problema modei. Dar deoarece „doamna modă“ porunceşte, acestui idol îi este jertfită atât ascultarea faţă de Cuvântul lui Dumnezeu, cât şi cugetul bun.

Este adevărat, Dumnezeu este mare. Dar El se îngrijeşte chiar şi de îmbrăcămintea crinilor şi de păsări (Luca 12.6, 24, 27). Să fie indiferent în ceea ce priveşte îmbrăcămintea copiilor Săi, şi de dragul lor să abandoneze ordinea Lui în creaţie? Nu se poate atenţiona îndeajuns pentru a nu îngădui astfel de îmbrăcăminte necuviincioasă în casele credincioşilor! Părinţii sunt în mod deosebit răspunzători de a fi veghetori şi de a interzice totul, pentru ca duşmanul să nu producă spărturi în Adunarea Dumnezeului Celui viu prin îmbrăcămintea necuviincioasă a copiilor lor. Aceeaşi răspundere o au şi soţii faţă de soţiile lor. Domnul să dea mult har în acest sens! El va binecuvânta pe cei care din dragoste faţă de El, în ascultare faţă de Cuvântul Lui, mărturisesc şi în această privinţă despărţirea lor de lume.

Din dragoste pentru Domnul Isus, prin care şi pentru care au fost create toate lucrurile şi care l-a mântuit prin lucrarea Lui de la Golgota, credinciosul va sta cât mai departe posibil de neasculatare şi de toate principiile care L-ar dezonora pe Domnul său şi i-ar restrânge drepturile. Dacă o soră s-ar gândi că prin purtarea pantalonilor - chiar dacă au o croială diferită de cea a pantalonilor bărbăteşti - se pune din punct de vedere exterior de partea celor care nu dau cinste voii lui Dumnezeu, ar trebui să-şi spună că face răul fiind neascultătoare. Ea nu Îl cinsteşte pe Domnul ei prin îmbrăcămintea sa. Cel mântuit trebuie însă să acţioneze în orice privinţă aşa cum Domnul Isus L-a proslăvit pe Tatăl Său aici pe pământ, tot timpul şi peste tot. Ce binecuvântare este când şi prin comportamentul nostru, precum şi prin ceea ce facem arătăm că suntem ai Domnului!

Din revista „Ermunterung und Ermahnung“

clickbible.org